

ਸਿਵਲ ਸਮੀਖਿਆ

Before ਗਰੋਵਰ J.

ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਚੰਨਣ ਮਲ ਔਫ਼ਰੂ ਰਾਮ, ਜਵਾਬਦੇਹ

1957 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 533.

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)-ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21-

ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ

ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ-ਕੀ ਧਾਰਾ 66 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ-ਕੀ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 94 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ-ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ-ਕੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਰਿਸੀਵਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਅਸੈਸਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਜਾਂ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 94 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਸ਼੍ਰੀ ਉਧਮ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਟਿਆਲਾ, ਮਿਤੀ 11 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ।

ਬੀ.ਆਰ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਚੰਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

F. C. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ K. N. ਤਿਵਾੜੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.-ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਕੋਲਡ ਸਟੋਰ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 28 ਅਕਤੂਬਰ 1954 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 12 ਮਈ, 1955 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, 12 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਨੂੰ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਰਿਸੀਵਰਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਵਾਸ ਦੇਵ ਨੂੰ 18 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਰਿਸੀਵਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸੰਪਤੀਆਂ, ਨਿਲਾਮੀ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, 7 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ, ਚੰਨਣ ਮੱਲ ਅੱਛਰੂ ਮੱਲ ਦੇ ਅੱਛਰੂ ਮੱਲ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬੋਲੀ ਦਿੱਤੀ। 16,100 ਜੋ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਹੇਠ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਨੂੰ "ਕਬਜ਼ੁਲ ਵਸੂਲ" ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 19 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ, ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਕਰਮ ਚੰਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੰਨਣ ਮੱਲ ਅੱਛਰੂ ਮੱਲ ਦੇ ਅੱਛਰੂ ਮੱਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜਾ ਕੋਲਡ ਸਟੋਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਟੋਰੇਜ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਰਾਜਾ ਕੋਲਡ ਸਟੋਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮਾਣੇ ਸਨ, ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਸੌਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜਾ ਕੋਲਡ ਸਟੋਰ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਫਰਮ ਨੇ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ

ਸੇਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 94 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਸਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਅਸਲ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 94 ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦਰ (1), ਕਨ੍ਹਈਆ ਲਾਲ ਅਤੇ ਲਿੰਡਸੇ, ਜੇ.ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ

ਅਦਾਲਤ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 66, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦਾ ਭਾਗ II ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21 ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਢਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਨਾ 126 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹਨ:-

"ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਏ. ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(14) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਆਰਡਰ' ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ 1911 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 485 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ

ਰਿਸੀਵਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ "ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।"

ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ section 66 ਜਾਂ ਆਰਡਰ 21 ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਗੁਲਾਮ ਹੁਸੈਨ ਕਾਸਿਮ ਆਰਿਫ ਬਨਾਮ ਫਾਤਿਮਾ ਬੇਗਮ (1) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਫਰਮ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਾਮਲਿਆਂ (ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋਸਫ ਕਲੇਟਨ, ਲਿਮਟਿਡ, ਇਨ ਰੀ ਸਮਿਥ ਬਨਾਮ ਦਿ ਕੰਪਨੀ (2)) ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਖੰਡ 29. ਪੰਨੇ 270 ਤੋਂ 274 (ਪੈਰਾ 360 ਤੋਂ 364) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ

ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 94 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਮਾਮਲੇ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ 10 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ ਰਾਜਪੁਰਾ ਵਿਖੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੁਣ ਪਟਿਆਲਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ 4 ਨਵੰਬਰ, 1958 ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਫਰਮ ਨੇ 8 ਨਵੰਬਰ, 1956 (1956 ਦਾ ਨੰਬਰ 276) ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਫਰਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪੱਖ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਜ਼ਕਦੀ ਹੈ

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਫਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਬਚਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜੋ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ, ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕੇਟਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਜੇਕਰ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਧੀਕੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਜੋ ਰਿਸੀਵਰ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਫਰਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਬਿਤ ਹਨ ਜਾਂ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਲਹਾਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣਾ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

3656 HC-1-8-59-800

ਸੀ.ਪੀ.ਐੱਡ.ਐਸ.ਪੀ.ਬੀ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਵਿਕਾਸ ਸ਼ਰਮਾ

ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ